

Persoon:

Merje Klamas
lk 6-7

**Kuidas suhtuda kriisi
positiivselt?** lk 9

**Naistepäeval
kokkasime**

**koos Katrin
Karismaga**
lk 4

**Lisana:
Lasteleht
OPS!**

Ihasalu ja Neeme küla ajaleht

9/2009

Ilmub 4 x aastas

Hind 15.-

Oma Poolsaar

Ohtlikud kurvid

Lumi sulab ja jää alt tulevad välja hirmuäratavad augud, mis tuletavad meelde, kui kehvad olukorras on Ruu-Ihasalu mnt ehk Neeme tee. Kuna tegemist on riikliku maanteeaga, käis Ragnar Sarapuu Maanteeametis uurimas, mis plaanid neil meie teega on.

Neeme tee liiklustihedus jääb umbes tuhande auto ringi ööpäevas keskmiselt aastas, ning seetõttu ei kuulu see teelõik eriti prioriteetide hulka. Maanteeameti peadirektori asetäitja hr. Peeter Paju sõnul ei rekonstrueerita seda teed enne 2012. aastat, kuna liiklustihedus on väike ja rahalisi võimalusi on vähe. Andis küll väikese lootuse, et äkki saab Euroopa Liidu rahadest varem? Tänavu on planeeritud Ruu sild lõpuni valmis ehitada ja vajadusel suve poole parandused pindamise kujul ära teha kogu lõigu ulatuses, kahjuks vajunud truupe ja teist silda ei tehta. Algselt oli plaanis uus maantee suunata elektrijaa- ma kanalist mööda Kaberneeme poolsest küljest aga kuna maa oma-

nikuga ei saanud kokkuleppele, siis otsustati sillad taastada ja jätta vana trajektoor alles. Lisaks on Maanteeameti projektis on ainult põhitee ilma kergliiklusteeta ja Sulo Nigoli kokkulepetest Jõelähtme vallaga rajada kuni Laherannani kergliiklustee koos valgustusega ei tea Maanteeamet midagi aga soovitas seda edasi ajada (ka Laherannast Neemeni).

Projekt oli laua peal ja hr. Paju sõnul on see meie armas teelõik ikka edaspidi järjekorras, ning kui projekti kooskõlastama hakatakse, võetakse meiega ühendust ja vaatame koos Neeme külla kui ka Kadakaranda sisse suubuvad ristmikute lahendused veelkord üle.

Riik on eraldanud selleks aastaks nelja valla kohta Harjumaal umbes 60 milj. krooni ja see kulutatakse tähtsamatele teelõikudele. Maanteehoiukavas 2006-2009 oli küll Ruu - Ihasalu lõik 11,3 km sees ja projekti alguseks oli märgitud 2009 aga see lükati järgmisest kavast 2009-2012 välja.

Neeme küla arengukava 2009-2013

16. veebruaril 2009 toimunud külakoosolekul kinnitati küla arengukava järgmiseks 4 aastaks.

Edasi loe lk 2-3

Tuulegeneraa- torid meie pool- saarel?

Edasi loe lk 3

Kadakaranna sai külaplatsi!

Edasi loe lk 5

Neeme mudila õppe- käik Muuga koman- dosse

Edasi loe lk 8

Midagi maitsvat - sästuajal säästlikud söögid!

*Seekord katsetasime, kui-
das söökidega kokku hoida*

Edasi loe lk 11

Neeme küla arengukava 2009-2013

16. veebruaril 2009 Neeme Rahvamajas toimunud külakoosolekul oli päevakorras vallavanema Toomas Kummeli sõnavõtt ja Neeme küla arengukava kinnitamine järgmiseks 4 aastaks.

Tänases Neeme külas elab 01.01.2009 seisuga ametlikult 239 elanikku. Paljud siinsed elanikud omavad rahvastikuregistri järgi endiselt elukohta Tallinnas ja mujal Eestis, kuid aasta-aastalt on toimunud elanike arvu suurenemine.

Küla infrastruktuurid on suhteliselt kehvas seisukorras. Vee kvaliteet on halb, kuna pumbamajal puudub tänapäevane puhastusseade. Reovee kanalisatsiooni puhastusseade vajab põhjalikku rekonstrueerimist ning sügavmerre lask on välja ehitamata. Teedevõrgustik Kadakaranna osas nõuab põhjalikku remonti ning tolmuva katet.

Tänavavalgustus on rajatud nn vana küla mahus, täielikult on valgustamata „Palgiküla” ja Kadakaranna piirkond.

Jäätmekäitlus on organiseeritud vastavalt Jõelähtme valla korraldatud jäätmeveo eeskirjale. Organiseerimisel on veel pakendite konteinerite hoiuplatsi rajamine.

Transpordiühendus on organiseeritud Harjumaa Liinid ja OÜ Pesorliinid busside baasil. Lisaks käib OÜ Tranko koolibuss, kuid aktiivset kasutust bussiliinid elanike seas leidnud ei ole. Bussiajad on Tallinnas käivate õpilaste ja töötajate jaoks ebapraktilised.

Ettevõtlus on külas praktiliselt olematu. Enamik elanikke käib tööl Tallinnas. Küla territooriumil tegutseb vaid kauplus ja Wana Kala kõrts. Tööd pakuvad ka kohaliku omavalitsuse poolt finantseeritavad lasteaed, algkool, raamatukogu ja rahvamaja. Eesti Posti harukontorit enam ei ole. Turvalisus on tagatud naabrivalve baasil. Varguste tippperioididel patrullivad külavahel naabrivalve seltsi liikmed, kaasates ka teisi külaelanikke.

Vaba aja sisustamiseks on rahvamaja esisele väljakule rajatud rannavõrkpalli plats ning laste mänguväljak. Muud sportimisvõimalused on vaid RMK poolt aja jooksul tekkinud metsarajad ning suvel ujumiseks meri.

Külas tegutseb mitu MTÜ-d ja rah-

vamaja kaheksa erineva ringiga. Loomisel on vabatahtlik tuletõrjujate ühing.

17.10.2008 toimus küla üldkoosolek, kus arengukava koostamise töörühm tegi kokkuvõtte oma senisest tööst. Arutelu käigus pandi paika lähiaastate prioriteedid. Need on järgmised:

- sadama rekonstrueerimine ning väljaarendamine;

- tuletõrje auto eest hoolitsemine ning vabatahtliku tuletõrjeühingu loomine;

- külapalatside rajamine ning edasiarendamine;

- * on oluline jätkata rahvamaja esise külaplatsi täiustamist spordirajatistega ning kultuurisündmuste läbi viimiseks vajalike rajatiste ja vahenditega;

- * lõkkeplatsi rajamine Neeme külaplatsi maaüksusele;

- * Kadakaranda mängu- ja terviseplatsi rajamine Kivineeme tn 12;

- küla turvalisuse üldine kindlustamine, elektronvalvesüsteemi arendamine;

- valgustatud suvise rulluisutee / talvise suusaraja rajamine;

- muusikariistade ja helitehnika hankimine ning nende hoiusutamiseks võimaluste loomine;

- talunimede paigaldamine; küla keskele külaplaani paigaldamine koos teede ja talude nimedega;

- ehituslike- ja keskkonnaohtude kõrvaldamine;

- Lühitneeme tippu ujumis- ja lautrikoha väljaarendamine;

- kaasaegse bussipeatuse rajamine;

- küla kodukorra kokkuleppimine ja kehtestamine.

Samal küla üldkoosolekul pandi paika arenguprioriteedid, mida on vaja arendada tihedas koostöös Jõelähtme vallaga. Need on järg-

mised:

- Neeme küla valgustuse väljaehitamise jätkamine;

- uue Lasteaed-Algkooli rajamine;

- kuivendussüsteemi projekteerimine ja väljaarendamine (Neeme küla ja Kadakaranna);

- maaüksuste detailplaneeringutes randadesse juurdepääsu ettenägemine ja nende rajamine;

- Kadakaranda oma sisse- ja väljasõidutee väljaarendamine;

- reovee puhastusseadmete rekonstrueerimine, Neeme vana küla ja Ihasalu küla kanaliseerimine, veevarustuses kaheastmelise pumbamaja rajamine; veepuhastusseadme paigaldamine joogivee süsteemi;

- Neeme siseste teede tolmuvaaks muutmine;

- sekundaarprügi ladestuskoha rajamine ka Kadakaranda;

- kergliiklustee rajamine kuni Jõesuuni (läbi Kadakaranna ringi).

Lisaks eelnimetatud prioriteetidele otsustati:

- koostöös Maanteeametiga Ruu-Ihasalu maanteele Neeme külla liiklust rahustava teerajatise (nt. ringtee) rajamine;

- Koostöös Harjumaa Ühistranspordikeskusega ja vallavalitsusega bussiaegade optimeerimine.

Tulevikuvisioonina näeme Neeme küla kui Jõelähtme valda kuuluvat, Tallinnale lähedal poolsaarel olevat küla oma traditsioonide, omapärase kultuuri ja sotsiaalselt aktiivsete inimestega, kus on loodud inim- ja loodussõbralik, turvaline ning säästvale arengule vastav elukeskkond. Näeme, et täielikult on rekonstrueeritud Neeme sadam koos uue sadamahoone, kütusetankla, tuletõrjedepoo, merepääste jaama ja rannakalurite kohaliku keskusega. Olemasoleva rahvamaja esist ehib praegune rannavolle plats, mille saab talvel ümber kujundada valgustatud

uisuväljakuks. Kadakarannas on tulevikus Neeme valgustatud rulluisuring, mille talvel saab muuta valgustatud suusarajaks. Raja äärde jääb terviseraja elementidega varustatud spordiplats. Neeme külaplatsi maaüksusele on rajatud laulukaar koos pinkide ja lõkkeplatsiga. Külla sissesõidu juures asetseb suur küla kaart, kuhu on märgitud kõikide kinnistute nimed ja/või aadressid. Kaardi juurde on paigaldatud turvakaamerad, mis fikseerivad kõik külla saabuvad võõrad autod ning edastavad info sadama valvurile. Bussipeatuses on kohaliku miljööse sobiv ootepaviljon, mille juures on küla teadetetahvel. Poolsaare tippu on rajatud kohalik ilma-jaam, mis annab asjalikku informat-

siooni rannakaluritele. Likvideeritud on kõik ohtlikud ehitised ning keskkonnaohtlikud rajatised. Lühitneeme tippu on kohalik selts rajanud laurikoha. Endiselt toimuvad traditsioonilised kultuuriüritused, tähistame Emadepäeva ja Kaluritepäeva, toimub sügislaad ja käib kinobuss. Küla keskusesse on istutatud püsiv jõulukuusk. Iga viie aasta tagant toimuvad Neeme küla päevad. Neli korda aastas ilmub ajaleht „Oma Poolsaar”. Ettevõtluses pakub lisaks omavalitsusele, kauplusele ja kõrtsile külas tööd valminud sadamakompleks. Sot-siaalabi on korraldatud vastavalt tekkivatele vajadustele.

Tänu Jõelähtme Vallavalitsusele on ehitatud külla uus lasteaed-alkkool

koos spordisaaliga, mida võivad kasutada ka külaelanikud. Rekonstrueeritud, tolmuva katte alla viidud ja valgustatud on kõik Neeme sisesed põhiteed. Välja on ehitatud Neeme teine kõvakattega sissesõidutee Kadakaranna kaudu. Jõesuu golfiväljakule saab Neemest sõita jalgrattaga läbi Kadakaranna rajatud kõvakattega kergliiklusteed mööda. Rajatud on reovee- ja sadevee kanalisatsioon, rekonstrueeritud reovee puhastusseade ning rajatud reovee sügavmerre lask. Neeme ja Tallinna vahel toimib kohaliku elanikkonda rahuldav ühistransport.

(Väljavõte arengukavast)

Tuulegeneraatorid meie poolsaarel?

Ilmselt uudiste mõju all, mis käsitlevad järjest uute tuuleparkide rajamist, nägin ühte kummalist und. Nägin, et meie poolsaarele oli ehitatud suur hulk tuulegeneraatoreid. Nagu vanakuradi valkjad kämblad sirutusid nad meie ilusast maastikust ülespoole, veheldes tuules oma rahahimurate näppudega. Esialgu tundus väga õudne viibida nende hiiglaslike vehklevate kolmaharkide vahel, aga siis muutus kõik. Nagu imevõlgu ilmusid puhtast taevast tossutavate lendavate taldrikutega rohelised mehikesed ja korrasid monotoonsel häälel – nad taastuvad. Tõepoolest tekkis südamesse rahu ja kõik kohalolijad langesid suures rõõmus üksteisele kaela, hiiüdes sahmleva taeva poole – nad taastuvad siiski! Silme ette kangastuski vaatepilt, kuidas generaatorite valmistamiseks kasutatud metallijäätmed ronivad vaikselt sahinaga arengumaade viljatusse pinda. Selle raua hiigelsuure sulatamisest tõusnud fossiilsete kütuste toss pugus vuhinal tagasi nende riikide korstnasse, kes pole Kyoto protokollist kuulnudki ja ei saa sellest tulenevalt ka kuidagi loodust kahjustada. Mingil juhul ei ähvardanud neid vartega raudtiivikuid ka vananedes põrgukuumuses ümbersulatamine. Rõõmustasime teadmisest, et nende ebaefektiivsus võimaldab oma kalli hinna tõttu sama koguse elektri ostmiseks rohkem tööd teha - autojuhtidel rohkem sõita, trummilööja-

tel rohkem trummi löüa, vabrikutel rohkem toota jne.

Elevust tekitas ka asjaolu, et nende mõttetute tuulesahmerdiste toodetud energia pole mingi odav kodumaine elektrilüüri vaid edev välismaine importkaup. Läheb ju suurem osa elektri maksumusest raja taha tootjatele kallite seadmete eest maksmiseks. Muidugi jääb midagi ka kodumaistele sangarlikele energiaärimeestele, kes puhta looduse eest võideldes ennastunustavalt korstnate peale viskuvad, koos nende ustavate relvakandjatega.

Veel nägin kuidas õnnelikud arhitektid, kunstiteadlased ja muud tegelased vabanesid kergendatuna mõttetust tegevusest arutleda imepisikeste majade, ausammaste ja teiste rajatiste väljanägemise üle kuna maad katvate standardsete raudjurakate taustal polnud pisikeste objektikeste välisilme lihtsalt tähtsust. Ja tööstusmaastikud on ikka aegajalt inimeste hulgas moes olnud. Eriti ajupesuihiskondades. Edasi teatasid roheliselt vilkuvad mehikesed, et kuna plastpudelid ja muu selline kraam looduses ei lagune, võiks nendega metsa ehitada, mis on tappevigavalt mitteindustrialise väljanägemisega. Õndsate nägudega kogunesime gruppidesse ja alustasime metsa ehitimist meisterlikult disainitud pudelikeste ja purgikestega.

Lõpuks nägin, kuidas tulevikus kadus tülika energia vajadus

sootuks. Pärast seda kui inimesed ei hoolinud enam looduse väljanägemisest, kadus neil huvi ka muu keskkonna ja enda väljanägemise vastu. Riideid polnud enam vaja pesta, rääkimata nende tootmisest, majad ei vajanud enam ilusaid värve niisamuti kui kaunist mööblit. Inimesed mõistsid, et esteetika ja sellest tulenev progress oli üldse kas Charles Darwini või Edeni aias pesitseva kurja mao kunagine halb huumor.

Ärgates oli meie poolsaarel siiski kõik endine. Vot, ainult ei tea, mida selline unenägu peaks küll tähendama?

Janek Šafranovski

Kokkame koos Katrin Karismaga

Tore päev see NAISTEPÄEV, kui samal päeval üsna väikeses külas mitu üritust ilusasti järjest jooksevad. Kevadine kokkamine on külarahvale juba tuttav teema, ainult kokkajad vahetuvad igal aastal.

Sel korral siis Katrin Karisma, kes pakkus meile kiire ja tervisliku toiduvalmistamise retsepti.

Pasta, spinat, küüslauk, salvei, või ja ei ühtegi tükki liha! Kõht sai sellele vaatamata üsnagi täis. Lisaks valmistas Katrin ka maitstva kihilise kohupiima magustoidu. Ka napsuga arvestasime, et kui tervislik, siis tervislik ja selleks sai astelpaju liköör. Kerge ja mõnus naps ning omapärane maitseelamus. Kui Katrin Karisma toidud olid maitstud, pakkus Neeme Naiste Rannavalve Selts ka omalt poolt magustoidu, mis samuti lihtne valmistada ja samal ajal tervislik. Selleks sai mangopüree jäätisega. Näm-näm.

Kui söögid söödud ja joogid joodud, koputas Katrin meie hingepeeglile ja luges vahva loo ühest vananevast naisest. Selge see, et keegi meist ei taha tunnistada, et ajamasin meie kallal järjest rohkem ragistab, ning tihti tuleb see meelde meile alles siis, kui pilk hetkeks peeglile peatuma jääb. Ega siis ainult naised vanane, seda juhtub kahjuks ka meestega aga püüame enam-vähem väärilt seda teha ja endaga rahus edasi elada!

Tugevat tervist teile kõigile!

Sirje Põllu

Spinatimakaronid (5-le)

1 pk lintmakarone (kollaseid muna-makarone)

1 pk Ricotta kohupiima

1 pk külmutatud spinatit

pott värsket salvei

1/2 pakki võid

riivitud muskaati, küüslauku, pipart, soola

Makaroneid keeta pehmeks, kurnata, asetada wok-pannile, lisada sulatatud spinat ja segada. Või kuumutada keemiseni ja lisada sinna sisse salvei lehed, valada segu makaronidele. Maitsestada purustatud küüslaugu, muskaat-pähkli ja pipra ning soolaga.

Kadakaranna sai külaplatsi!

27.02.2009 võttis Jõelähtme Vallavalikogu vastu otsuse nr 467 "Kasutusvalduse seadmine Kivineeme tn 12 kinnistul", millega andis 10875 m² sotsiaalmaa, nn Lühitneeme tipu, 30 aastaks MTÜ Lühitneeme Seltsi kasutusse.

Maaüksusel hakatakse edendama Kadakaranna piirkonna elukeskkonda ja vabaaja veetmise võimalusi: mängu- ja spordiväljakud, supluskoht liivaranaga, teadetetahvel, riietuskabiin, jalgteed, wc, lõkkeplats, kiik, lautrikoht, suitsuahi, korrastatakse haljastus.

Triin Lindau

Neeme kõige noorema Lühitneeme seltsi esimene sünnipäev

Pärast kokkamist Katrin Karismaga olime kutsutud Lühitneeme seltsi esimesele sünnipäevale. Naisteseltsi poolt sai Kadakarannas asuvale seltsile tehtud ka väike kingitus, see oli kadaks potis ja kadakast toiduvalmistamise lusikad ja labidad. Ost sai tehtud sihilikult, sest kadakas on ju sitke ja tugev. Loodame, et neil seda sitkust jätkuks veel pikkadeks aastateks. Üks tähelepanuväärne detail oleks veel mainida! Kui palju oli beebisid ja väikelapsi peredel kaasas ja kõik Kadakaranna hingekirjas! Sellega on ka Neeme tulevik kindlustatud ja nagu jutust selgus, on neid kindlustajaid veelgi. PALJU ÕNNE!

Sirje Põllu

Naistepäevapidu

Need Neemekad, kes otsustasid tulla laupäeval, 7. märtsil Neeme Rahvamaja poolt korraldatud naistepäeva peole, said kõik osa väga toredast üritusest.

Naistepäevas on alati olnud veidi nostalgia hõngu, just sedamoodi kõlasid laulud naisansambel Briisi esituses, lisaks kaunid luuletused. Ülevat meeleolu pakkus Rahvamaja näitetrupi poolt esitatud Lydia Koidula isamaalistest proosapaladest kaunilt kokku pandud kava. Ja muidugi Neeme Nogia! Mis olekski üks pidu ilma lähedate Neeme Nogia tantsutüdrukuteta, kes ühel hetkel olid vallatud *kaubogirlid* ja siis šikid tänavatantsijad. Tõeline tantsupalavik läks lahti, kui mängimist alustas ansambel Van-ker. Pidu oli täies hoos hiliste öötundideni, šampusekorgid paukusid, oli nalja ja naeru ja kui kaunid olid kõik Neeme naised...!

Tantsuplats oli rahvast täis

Katrin Metsoja

Merje Klammas

Paljud Ihasalu poolsaare elanikud tunnevad ja teavad Merje Klammas kui kohalikku elanikku, Rammu saare kirikupühade aktivisti, luuletajat jne. Paljud on kindlasti märganud Neeme kaupluses müügil tema luuleraamatuid ja paljud on neid ka juba lugenud.

Merje Klammas rääkis ajalehele Oma Poolsaar oma elust ja tegevusest, millest nopped alljärgnevalt avaldame.

Rammu

Rammu saarelt käidi juba eelmise sajandi alguses sünnitamas Tallinnas. Ka mina sündisin 1946. aastal Tallinnas Keskaiglas.

Rammu saarelt oli enamus noori inimesi sõja ajal põgenenud. Nii oli ka pärast sõda vähe lapsi, kellega saarel mängida.

Saarel käisid mehed endiselt merel kala püüdmis. Mäletan, et juba 3-aastaselt sai isaga „kammilavergul“ käidud. Millegipärast on meelde jäänud sõnad „Malusi leib“. See oli toidupoolis, mis mehed ja naised (ka nemad käisid vahel merel) kaasa võtsid, kui Malusi juurde merele mindi ja sinna ööbima jäadi, võrgud ühest otsast paadi küljes kinni. Seda nimetati „lipus käimiseks“. Saarel elasid Vene piirivalvurid keset küla Klaukse majas. Planku maja ümber ei olnud. Kuna elati väikesel saarel lähedikkude, oli läbisaamine nendega hea. Piirivalvuritel oli kuldne elu – ülemused olid kaugel ja külastasid saart üsna harva. Kui külaelanikud nägid merelt võõrast paati tulemas, mindi piirivalvureid hoiatama, et need laisklemise pealt oma ülemustele vahele ei jääks. Piirivalvuritelt õppisid saare inimesed ka vene keelt (eriti lapsed). Mäletan, et esimene väljend, mis mulle sõdurite pidevast vestlusest meelde jäi, oli „jebittvojumatt“. Rammu saarelt ära ajamist mäletan hästi. Jutud selle kohta hakkasid levima juba enne, aga kõik toimus siiski väga kiiresti ja see oli väga kurb ja dramaatiline. Naised laulsid lahkudes matuselaulu.

Hiljem olen kuulnud versiooni, et põhjuseks oli Korea sõda. Korea sõjas olid 1952. aastal vastamisi ameeriklased ja teisel poolt Nõukogude Liidu toetatud Korea kommunistid. Kuna oli oht, et sõtta astub ka Nõukogude Liit, hakati koondama sõjajõudusid Kaug-Itta.

2004. aastal Rammus

Nii pidid ka piirivalvurid oma garnisone Balti merel vähendama ja ilma järelvalveta saartele inimesi jätta ei usaldatud.

Asja otsustamisega olid seotud siiski ka kohalikud võimukandjad, kellest ühte juhuslikult kohtasin hilisemas elus.

Neeme

Neeme külas läksime alguses elama Laagri tallu, kus elas üks vanem naine. Ka Neeme küla oli pärast sõda tühjaks jäänud. Mõned nimetasid meid poolhalvustavalt „Rammu kolinateks“. Hiljem olen mõelnud, tolleaegseid probleeme meelde tulettades, et see oli arvatavasti sellest, et meie loomad lisandusid niigi vähestele karja- ja heinamaadele. Kolhoos eraldas küla servas maatüki maja ehitamiseks. Isal õnnetus Rammu saarelt meie maja palgid ära tuua. Kuna mereolud ei lubanud õigel ajal transporti, olid osad palgid saarel mädanema läinud ja nii sai siin uuesti üles ehitatud maja veidi väiksem. Emale oli metsa sees elamine harjumatu, sest ta oli harjunud merd nägema.

Ena sõnul hakkasin juba kolmeaastaselt lugema. Neemes läksin 6-aastaselt ühel päeval igavusest kooli uksest sisse ja tollane õpetaja Niina

Rand jättiski pärast proovilugemist mind kooli õppima.

Neeme kool oli 50-ndate keskel kõige väiksem kool Eestis. Neljas klassis käis kõigest seitse last. Kooli tuli kiri ühelt Jõgeva tüdrukult, kes oli raadiost kuulnud, et Neeme on kõige väiksem kool ja tema tahtis siit kirjasõpra. Kirjutasime temaga mitu aastat.

Alates 5. klassist käisin Jõelähtme koolis, mis asus praeguses kiriklas. Elasin internaadis ja nädala alguses saime kooli kolhoosi piimaautoga. Nädala lõpus tulime jala Neeme tagasi, kui seesama kolhoosi veoauto juhuslikult meiega sama teed tulles meid üles ei korjanud.

Seitsmendas klassis võitsin kirjandivõistluse.

8. – 11. klassis käisin Maardu Keskkoolis, sest ka seal oli internaat. Alguses oli uus keskkond küllaltki traumeeriv. Internaadis juhtus, et keegi proovis endal žiletiga kõri läbi lõigata, kuid jäi ellu, mõned tüdrukud pissisid nalja pärast prügikasti ja muud sellist. See oli küllaltki ebameeldiv.

Ülikool

Keskkoolis tekkis soov minna õppima edasi inglise keelt. Võtsin rongile pileti ja sõitsin Mosk-

vasse, et sooritada sealsesse ülikooli sisseastumiseksamid. Moskvas olid koos inglise keele huvilised üle Venemaa. Esimene eksam oli inglise keel. Mulle tõlkida antud tekstis olid õpilastele liiga keerulised väljendid tõlgitud vene keelde, millest mina ka vene keeles aru ei saanud. Seetõttu sain tõlkimisega hakkama hindele „kolm“.

Järgmisel aastal astusin Tartu Riikliku Ülikooli inglise keele erialale. Ülikoolis üllatas mind väga vabameelne õhkkond. Isegi komсомoli konverentsil räägiti asjadest nii nagu oli ja ilma keerutama. Meelde on jäänud ka väga vabameelsed üliõpilaspäevad, ansamblid, meeleolud. Näiteks väga populaarses ansambelis Rajacas esines Priit Pärn. Veel on meeles venekeelne filosoofia ring, kus räägiti tunde meeste tööst, kes olid NSV Liidu ametlikult põlu all nagu näiteks Sigmund Freud. Eestikeelset filosoofia ringi ei olnud. Venekeelset vedas Leningradi ülikoolist koos Juri Lotmaniga Eestise pagenu Rem Blum. Paari aastaga selgus, et inglise keel ainena mind ei köitnud. Tore oli osata küll keelt, aga keeleteaduslikud nüansid mind ei huvitanud ja õpetajaks ma ei tahtnud saada.

Tagasi Neemes

Edasi otsustasin õppida kaugõppes juurat. Kunagi oli juura tekitanud minus kõhedust, aga samas oli see mulle sobiv just loogilisuse poolest. Tundus, et seadusi tundes on võimalik inimesi aidata.

Neemes hakkasin tööle tollases Kirovi-nimelises kalurikolhoosis sadamavalvurina. Töökoht asus praegugi alles olevas sadamaputkas, kus töötas neli inimest 8-tunniste vahetuste kaupa. Kui mehed hakkasid merele minema, tuli kutsuda sadamasse piirivalve.

Vanad mehed käisid kalda lähedal rüsal juhuslikel aegadel, kui aeg oli neile sobiv ja kui oli ilma. Ka seda oleks pidanud piirivalvele 24 tundi ette teatama nagu kõigi ülejäänud paatide puhul, aga see ei olnud võimalik. Siis tuli piirivalvega nii kaua läbirääkimisi pidada, kuni merelemineku luba käes.

Juhtus ka üks dramaatiline sündmus. Seltskond, kellest kaks olid Vene piirivalve ohvitserid, sõitis väikese paadiga Rammu saarele linnujahile. Vahepeal seiskus mootor ja paadijuht hakkas proovima mootorit uuesti käivitada. Sõjaväelased tõusid püsti ja hakkasid püssidega linde laskma. Järsku läks mootor käima ja seisjate kukkumisest läks paat ümber. Kolm inimest ujus välja, kuid ohvitserid uppusid.

1975. aastal otsustasin Rootsi sõita. Hrustovi sulast alates oli mõnedel inimestel lubatud sinna minna. ENSV Siseministeeriumi viisade osakonnast anti kohe negatiivne vastus.

Juurat õppinuna ei jätnud ma jooni ja pöördusin otse NSVL Siseministeeriumisse. Seal saingi positiivse vastuse. Ilmselt aitas kaasa ka asjaolu, et olin Jõelähtme Külanõukogu rahvasaadik ja töötasin Kirovi kalurikolhoosis, kus oli just külas käinud Juri Andropov – tollane julgeoleku ülem.

Tekkis ka mõtteid Rootsi jäämisest. Neid ettepanekuid mulle ka kaudselt tehti. Siiski ei tahtnud pooleli jätta õpinguid ja pelgasin ka seda, et võidakse hakata taga kiusama Eestis elavaid sugulasi. Hirmutas ka mõte, et ma ei saa enam kunagi Eestisse tagasi.

Rootsis näitasid sugulased, nii mitmekülgselt, kui neil võimalik, sealsete inimeste elu. Onu rääkis siis lootusrikkalt oma naisele, et ükskord lähme Rammu elama.

Juristina

Ülikooli eelviimasel kursusel pakuti mulle tööd Võru MEK-s juristina. Töö oli huvitav ja Võru linn meeldis väga. Sain töötada ainult kaks kuud, kui kutsuti tööle Tallina Ehitusministeeriumisse, sest oskasin vabalt vene keelt. Võtsin pakkumise vastu, sest mõtlesin, et kõik mu sugulased elavad siiski Tallinnas ja Tallinna lähistel.

Töötasin Ehitusministeeriumis paar aastat ja sain sealt üleviimise Põllumajandusministeeriumisse. Seal töötasin kümme aastat. Töö oli väga pingeline, kuid huvitav ja seltskond hea.

Olin pikka aega ka ENSV Kolhooside Nõukogu vastutav sekretär. Töö

sisuks oli erinevatest fondidest kolhoosidele raha hankimine. Olin selle tööpeal üle Liidu ainuke naine ja see tekitas Moskvas elevust ja aitas võibolla asju edukamalt ajada.

Rääkisins NSVL Põllumajandusministeeriumi kolhooside osakonna juhtidele korduvalt suurema majandusliku isaseisvuse vajadusest juba millalgi 1985.a. alates. Nad ei öelnud kordagi, et see on halb mõte. Viimasele NSVL kolhoosnike kongressile läks Eesti delegatsioon 1988. märtsis dokumentidega, mille tembeldatud blanketid saime Moskvas juba 1987.a. lõpus. Need olid vist ainsad ametliku dokumendid terve NSV Liidu ajaloo jooksul, millele oli kirjutatud Eesti Vabariik (ilma sõnadeta Nõukogude Sotsialistlik) vene keeles.

Luulest

Luuletamist alustasin 1971. a. Neeme sadamas, sest siis tuli peale armastus, mis oli suurem kõigist mu eelnevatest armumistest. Sõnad ja riimid hakkasid äkki ei tea kust tulema ja nii ma kirjutasin umbes 15 luuletust järjest, päevas küll mitte üle ühe luuletuse. Siis tuli mõne aasta pikkune vahe ja ei mäleta enam, mis põhjusel alustasin uuesti ja proovisin neid ka avaldada. Et see õnnestus esimesel korral ajakirjas „Noorus“, kui seal töötas kirjandustoimetajana Rudolf Rimmel, stimuleeris see mind edasi kirjutama. Hiljem avaldati minu luuletusi veel „Loomingus“ ja ajalehes „Edasi“. „Edasis“ avaldas minu luuletusi Linnar Priimägi, kes hiljem soovitas ka avaldada raamatuna „Ebaolija“. See õnnestuski 2001. aastal. „Ebaolija“ žanrit on raske määratleda. Ise pean seda proosaks. Jürgen Rooste on nimetanud seda proosapoeemide raamatuks. Luuletust kirjutama ajendab mind emotsioon. Siis püüan eneses üles leida sõnad, mida see emotsioon minus tekitanud on. Ma ei mõtle eelnevalt, millist värsivormi valida. Kõik toimub spontaanselt. Mõnikord on hiljem veel tükk aega teksti lihvimist, mis õnnestub päriselt alles siis, kui teksti suhtes on tekkinud küllaldane distantsitunne.

Neeme ja Ihasalu küla on ilusaks ja värviliseks muutunud võrreldes selle ajaga, kui mina Neeme elama tulin. Siia on tulnud palju uusi inimesi. Tehakse uusi asju, nagu kasvõi küla ajaleht, ja tehakse ka vanu asju uut moodi.

Vahendas
Janek Šafranovski

Neeme Mudila õppekäik Muuga komandos- kas lihtsalt väljasõit või oluline osa terviseedendusest???

04. veebruaril oli Neeme Mudila lastel võimalus käia Põhja-Eesti Päästeameti poolt korraldatud lahtiste uste päeval Muuga tuletõrjekomandos.

Juba bussisõit pakkus suurt elamust, sest üheskoos sõita, jälgida loodust ja jutustada sõpradega on oma-moodi elamus.

Muuga komandos oli meie jaoks planeeritud tihe tegevusplaan: tutvumine majaga, töötajatega, tehnikaga, õppefilmi vaatamine tulekahju tekkimisest ja levikust, kommidega maiustamine jne. Kõike seda tegime suure huvi ja elava aruteluga.

Saime proovida selga tuletõrjajate riideid ja jalanõusid. Lemmikuks aga oli kõigile lastele suur ja uhke kiiver. Kuulasime auto sireeni, keerasime rooli, tundsim end... kui maja ja kogu tegevuse peremeestena. Loomulikult oli kõigi: nii tillukeste tüdrukutirtsude kui kõiketeadjate poiste tulevikueriala koheselt teada. Jah, kõik soovisid saada tuletõrjajateks.

Me täname väga tuletõrjuja Indrekut, kes jättis nii lastele kui täiskasvanutele erakordse mulje ja Markot, kes meid esimesena tervitama tuli.

Meile tehti selgeks ... kui habras on elu ning tervis on esmane väärtus, millest sõltub elukvaliteet. Et hoida tervist, tuleb hoida elu ning meile näidatud õppefilm tegi asja näidete najal kõigile selgeks.

L/A Neeme Mudila tegevuskavas oleme püüdnud tasakaalustada erinevaid tegevusi, sest tervise komponendid on omavahel seotud ja jagamatud.

Sellised õppekäigud on parimad vahendid, andmaks koolieelikele uusi ja meelde jäävaid teadmisi kogu järgnevas eluks, sest ennetustöö on kõige olulisem töö.

Terviseedendus lasteaias on planeeritud ja teadlik sekkumine, mille kaudu on võimalik parandada laste vaimset, füüsilist ja sotsiaalset tervist, ennetada haigusi jne.

Lapse tervise arengus on lasteasutuse funktsioon väga tähtis ja sootuks enam kui vaid ettevalmistus akadeemiliseks koolikarjääriks. Koolieelses lasteasutuses käidud aastad peaksid andma muu arendava kõrval ka positiivse tervisekäitumise suuna kogu eluks.

**Neeme Mudila juhataja
Pille Trumm**

Neeme Algkool käis Loksal esinemas

Loksa 1. Keskkoolis toimus 19. – 23. jaanuaril kultuurinädal, mille raames kutsuti kooli erinevaid esinejaid.

Loksa kooli huvijuht Riina Paartalu kutsus juba sügisel Neeme Algkooli lapsi esinema.

21. jaanuaril sõidetigi bussiga Loksale. Lapsed mängisid kaks

Merike Kahu lavastatud etendust „Kaksteist kuud“ ja „Tondid“. Viimane tutvustas loksakatele Jõelähtme valla vanarahvajutust.

Etenduses „Kaksteist kuud“ mängis peaosa Jessica Lauter.

Publikuks olid Loksa 1. Keskkooli algklasside õpilased. Samal

ajal esines vanematele õpilastele Kuusalu Keskkooli näitetrupp.

Etendused läksid lastel väga hästi ning esinejad olid rahul. Loksa kooli algklasside õpetajad kiitsid ja lubasid meid järgmisel aastal taas külla kutsuda.

**Neeme Algkooli õpetaja
Kärt Toompuu**

Kuidas suhtuda kriisi positiivselt?

Ei ole midagi üllatavat, kui tõdeda, et täna on valdav osa Eesti inimesi tuleviku suhtes pigem pessimistlikult meelestatud. Selge on see, et majanduskriis puudutab paljusid valusalt, kas selles situatsioonis on siis sobiv küsida endalt, mida ma tõeliselt tahan ja millest ma unistan? Kust leida usku, et tulevik on parem, kui unistused ja soovid ei paista täituvat vaid pigem vastupidi – elu kvaliteet näib langevat?

Mistahes kriis võib saada hüppelauaks sügavamale enese tundmaõppimisele ja lahenduste leidmisele enda seest, mitte väljastpoolt. Alati on meie valida, kas muutume kriisi tõttu õnnetumaks ja masendunumaks keskendudes väliste piirangutele või keskendume oma sisemisele jõule ja loovale tarkusele, mis viib õnnetunde ja rõõmuni.

Seekord otsustasime küsida meie kandi inimestelt, et kuidas ja kas üldse mõjutab praegune pime ja kriisiderohke aeg meie rahulolu- ja õnnetunnet ja kas neil on mõni nipp, mis aitaks raskeid aegu kergemini üle elada ning mida nad võiksid ka teiste lehelugejatele jagada?

Kuna algul oli väike hirm, et sellest teemast on kõik inimesed juba nii „läbi imbunud”, siis oli tore tõdeda, et oma arvamust avaldati väga hea meelega. Vastajaid oli Neemest, Kadakarannast, Ihasalust, Jõesuust ja ka Kostiverest.

Plaanis oli positiivsemad vastused välja sõeluda, aga seda ei olnudki tarvis teha, sest üllatus oli see, et negatiivseid vastuseid ei tulnudki. On rõõm tõdeda, et meie kandi inimesed suudavad, oskavad ja tahavad muredest üle olla.

- Majanduskriis ei ole mõjutanud. Kuulake uudiste asemel rohkem lihtsalt head muusikat, kallistage oma naiti ja tehke lapsi (mees Neemest)

- Ei mõjuta. Inimesed – naeratage! (teismeline Neemest)

- Alustada tuleb pisiasjadest – valida poes odavamaid toiduaineid, lasta kraaniveel väiksema nirega joosta, kustutada enda järelt tulesid, vahetada pirnid säästupirnide vastu. Need kõik tunduvad esialgu tühistena, aga tegelikult on tulemus märgatav ja ka enesetundele mõjub hästi teadmine, et ma püüan säästa. Tuleks loobuda ka kulukatest pahedest – napsutamistest ja suitsetamisest. (naine Neemest)

- Vanasti mõjutas rohkem, nüüd pole aega muretsemiseks. Võtke aktiivselt kõigest elu (kodukandi kultuuri- ja seltsielu) poolt pakutavast osa. Mõelge positiivselt, hoolige oma lähedastest. (kaks tegusat daami, üks Neemest, teine Jõesuust)

- Pime aeg, kui see kestab pikaajaliselt, kipub mõjutama nii meeleolu kui kaudselt ka tervist. Õnneks pole kriisiderohkus minu peret eriti mõjutanud, pigem lähendanud ja kokkuvõetavaks muutunud. (naine Kostiverest)

- Raskeid aegu on aidanud ikka leevendada usk helgemasse ja paremasse homsesse. Eks tõetera ole selleski – kui pole raske olnud, ei oskagi rahulolu ja õnne väärtiselt hinnata. Tuleb rõõmustada iga toreda sündmuse üle ning jõudu annab ka lähenev kevad, samuti on hea SPA-s lõõgastuda (naine Kostiverest)

- Tuleb leida igast päevast rõõmu ja mitte muretseda ja teha näiteks käsitööd, ei ole olemas probleemi, mis lahendust ei leiaks. (naine Neemest)

- Sellest nm. kriisist räägitakse nii palju, et meie oma peres leppisime kokku, et proovime seda täielikult eirata. Televisiorist vaatame ainult toredaid saateid ja raha hoiame kokku söögi arvelt, mitte lõbustuste arvelt. (naine Kadakarannast)

- Et raskeid aegu üle elada, tuleb tihti sõpru külle kutsuda, koos midagi põnevat kokata ja lauamänge mängida (meesterahvas Kadakarannast)

- Majanduskriis oli alguses päris ehmata, praeguseks oleme juba jõudnud harjuda ja proovime mitte lasta ennast sellest segada. Käime palju kinos, kus praegu on piletid palju odavamad ja palju häid filme. (naine ja mees Kadakarannast)

- Pole see aeg nii hull midagi, tuleb rohkem sporti teha ja vaimu ning füüsisist tugevdada, mina hakkasin näiteks talisuplusega tegelema. (mees Kadakarannast)

- Eks neid raskeid aegu ole ennegi olnud, elu käibki tsüklite kaupa. Elame mõnda aega säästuresimil ja poes käies jälgin soodustusi ning kampaaniaid. Liiga palju on olnud mõtetut kulutamist ja pillamist, nüüdsest oleme mõistlikud tarbijad (naine Kadakarannast)

- Majanduskriis ei ole mõjutanud. Rahu ja õnn on minu sees, mitte väljaspool mind. Minu soovitusel. Mõlgutada peas positiivseid mõtteid, püüda vältida negatiivset, naeratada iga päev nii endale peeglisse vaadates, kui vastutulijatele ja lähedastele. Kiida ennast ja teisi iga väiksema õnnestumise eest, elu on elamiseks, mitte porisemiseks. Me ei otsi ega tee vigu, vaid oleme siin, et õppida, kogeda ja muutuda paremaks. Ära otsi vigu teistes, ära kritiseeri, kõik, mis teistes ei meeldi on peidus sinus endas, muuta saame ainult ennast, mitte teisi. Elades armastuses ja õnneluses ning tänades selle eest, mis meil juba on, toome seda oma ellu. Mida külgame seda lõikame. Ära keskendu sellele, mida sul ei ole, vaid täna universumit selle eest mis sul on. Armastust ja õnne teie igasse päeva kallid „Oma Poolsaare” lugejad. (naine Neemest)

Sellised said siis elanike arvamused, kuidas majanduskriis meid mõjutanud on ning kuidas ja mis viisil keegi sellest üle on. Kindlasti tunnevad ja mõtleavad paljud meie hulgast sarnaselt vastanutele. Oleks väga tore, kui nendest positiivsetest vastustest kanduks see positiivsus edasi ka kõikidele meie lehelugejatele.

Lõpetuseks annan meie kõigile edasi ühe soovitusel. Võtke nüüd kohe üks valge paber ja kirjutage sinna Hiina vanasõna, mille teile kohe edastan, siis asetage see kas oma öökapile, riputage külmkapi külge, pange oma märkmiku vahele või töölauale. Mida tihedamini seda loete, seda parem, uskuge – aitab. Ja vanasõna siis selline: „olen muretsemiseks liiga suuremeelne, vihastamiseks liiga õilis, hirmu jaoks liiga tugev ja liiga õnnelik selleks, et anda muredele võimalust”

Katrin Metsoja

Aastalõpupidu Neeme Rahvamajas

Veidike enne tõelist aastavahetust toimus Neeme Rahvamajas traditsiooniline aastalõpu pidu. Rõõm oli näha, et seekord oli peole lustima tulnud üsna suur hulk rahvast peaaegu igast vanuserühmast. Kohal olid ka mitmed nn. uuselanikud. Tore, et on hakatud huvituma kohalikest üritustest. On ju siinsetel üritustel praeguse majandusolukorra valguses lausa mitmeid eeliseid – ei pea maksma hirmkallist pileti- raha (reeglina on kõik piletid siiani olnud alla 100 krooni!), ei pea sõitma maha ligemale sadat kilomeetrit ja isegi kainet autojuhti pole seltskonnast vaja valida. Ja kuigi eriti kõrgeid tippartiste siin kohata ei või, jagub mitmekesist meelelahutust siiski piisavalt.

Seekordsel aastalõpupeol pakuti varieteeprogrammi grupi Grandis esituses, solistina imekenade sihvakate tantsuneiuete etteastete vahel laulis Laimi Sprogis. Loomulikult pakuti tantsumuusikat ka peokülalistele. Mõnusaalt jalga keerutada sai Siiri Kännu ja Combo-bändi saatel. Pakutav repertuaar oli, nagu taolistel tantsupidudel ikka, seinast seinä, meelepärast muusikat jagus igale eale.

Neeme Rahvamaja peoõhtud on toredad veel selle poolest, et neil osaleda pole keelatud ka väiksematel lastel. Ei pea koju jääma kuna pole lapsi kellegi hooleks jätta. Ka minul olid peol kaasas nii 6-aastane

poeg kui 8-aastane tütar. Huviga vaadati kenades värvilistes kostüümides esitatavaid tantse ja kuulati ilusaid operetiviise. Aga eriti teretulnud oli võimalus pakkuda pojale tantsukogemust. Imestasin isegi, kuivõrd elegantse ja tähtsa hoiaku suutis 6ne noormees sisse võtta ja kui vapralt proovis tõelisi tantsusamme järgi aimata. Loomulikult ei olnud me lastega peol selle viimaste lõpuminutiteni, lahkusime ikka enne keskööd. Aga mõnusa õhtu saime sellegipoolest kõik. Aitäh Maria-Marikale!

Kadri Prants

XII Üleriigiline Õpetajate Teatrifestival „Sillad”.

27.-28. veebruaril toimus Viljandis juba 12. korda vahva üritus – õpetajate teatrifestival. See on üritus, kus õpetajad saavad alla astuda oma ühiskonna poolt seatud rangelt positsioonilt ja end vabalt tunda. Need 2 päeva aastas on meeleolukad, täis mitmežanrilisi teatrielamusid ja omavahelist lustimist. Kuna üritusel on ka žürii, ei puudu ka pisike närvikõdi, kuid õnneks liiga rangeks sealset hindamist pole aetud. Vastupidi, rõhk on pigem võimalusel end vabalt väljendada. Loomulikult ei puudu tänuväärseid heatahtlikud nõuanded professionaalidelt. Neeme Algkool on sellel üritusel osalenud nüüdseks juba seitsmel aastal. Et meie kooli õpetajakond on üsna pisike, on suurima rõõmuga neile appi tulnud meie Neeme Nogia nime kandev tantsutrupp (sõprade kaasamine on sel üritusel lahkelt lubatud). Tänu sellele on muidugi üsna mitmel aastal meie etteaste olnud väga tantsuline, oma esimesel osalusaastal olime lausa pioneerideks, kes tõid sellele festivalile sisse tantsužanri kui sellise. Aga on olnud ka draamat, luulet ja mitmesuguseid põimikuid.

Tänavu esitasime Merike Kahu poolt lavastatud proosaloo Lydia Koidula jututuse „Talvine metsasõit” ainetel. See lugu valmis meil läbi mõningate raskuste. Esmalt tuli tagasilöökk mitmete osalejate loobumisest, mille tulemusel tuli nii mõndagi ümber jagada. Ka Koidula tekst on tänapäeva inimeste jaoks üsna tundmatu keelekasutusega (mis aga lisab asjale väärtust), kohati pidime pikalt arutama mõne lause sisu või mõne sõna tähendust. See oli tegelikult väga põnev ja hariv, eesti keel

on ikka imeliselt mitmekesine ja kaunis ning tore on, kui saab taastutvuda mõne unarusse jäänud sõnaga. Aga seda raskem oli ülesanne neid sõnu lavale tuua – et nad ka kuulajatele arusaadavaks saaks. Samuti sisaldas see tekst rohkesti allegooriat, mis kohati alles proovide käigus välja koorus. Igatahes olime veel esinemise eelõhtul üsna ebakindlad (nagu ilmselt enamus amatööre), aga otsustasime ikka oma loo esitada.

Kurb oli tänavu see, et kiire elutempo juures polnud meil võimalik festivalile kohale minna juba reedel, kohe alguses. Nii jäi tänavu nägemata enamus teiste osalejate etendustest. Siiski oli Neeme Nogia esindajana kohal Tiina Ojasson-Võsa, kes meile ka muljeid neist mitmekesistest etendustest jagas.

Meie esinemisele eelnes, nagu ikka, korralik närvikõdi. Proovide ja riitumise jaoks meie käsutusel antud Ugala keldrisaali igas nurgas võis leida mõnda omaette pobisevat või kätega vehkivat neemekat. Vaid Merikesel endal polnud mahti pabistada, tema pidi kokku leppima asjad helimehega, paika sättima videoprojektori (kuna tänavu Ugala oma videotehnikat amatööride käsutusse ei usaldanud), konsulteerima valgustajatega...

Ja siis oligi käes hetk, mil pidime lavale astuma. Vähehaaval pabin kadus ja elasime oma osadesse sisse. Palju aitas professionaalsel laval ka rambivalgus – publik lihtsalt ei paistnud ja olidki vaid sina ja saan ja lumine mets selle ümber. Aga rambivalgus ja talvised saanisõidu riided olid parasjagu kohutav kooslus. Eriti hull olukord oli saanimehest Heikil, kel seljas nii paks

kampsun kui korralik lambanahkne kasukas, lisaks veel karvamüts. Aga üle elasime selle kõik ja minestusse ei vajunud õnneks keegi. Suur oli pärsine rahulolu, et ikka julgesime lavale minna.

Õpilaszürii hindas meid proosa-preemia vääriliseks, aga professionaalne žürii, üllatus küll, määras meile hoopis luulepreemia, ehkki meie tekstis vaid mõned luuleread olid. Ilmselt oli oma osa Koidula luulelisel keelekasutusel üldse.

Täna järjekordse vahva elamuse eest esmalt lavastajat ja kaasnäitlejat Merikest, siis kõiki teisi minuga koos laval higanud näitlejaid Maria-Marikat, Kaiet, Ailenit ja Heikit, videoprojektori juhtimisega aidanud Tiinat ja mugava sõiduvahendi lahke laenamise eest Marti! Suur tänu ka Valli Pärnale, kes aitas meid mitmete kasulike kommentaaridega, kui palusime tal ühte proovi vaadata!

Kodutee möödus rõõmsas meeleolus, ka ilm oli imekena, täpselt nagu meie näidendist välja astunud. Tsiteeriks siinkohal Koidulat:

Härmatava õhu käes keerlevad valged kibemed, mitmetahulised, mitme-

harulised.

/---/

Talvised jahedad jooned puistavad särendavaid viluheiteid üle puie ladvu ja okste.

/---/

Lumi tuiskab saaniaiste vahelt üles, metsatee tolmab valgeid helbeid täis. Ilus oled, isamaa!

Kadri Neeme Nogias.

Midagi maitsvat - säästuajal säästlikud söögid!

Seekordseteks söökideks sai valitud toidud, mis just sobilikud praegusel raskel ajal, kuna kasutame ära järgi jäänud toitu.

Pannileib, mis on pärit Saaremaalt, on imelihtne valmistada ja seda tehakse eelmisel õhtul järele jäänud makaroni-kartulisupist, ühepajatoidust, vms. Kuidas ikkagi supist saab pannileib, tekitas suurt huvi meie seltsi enamustes naistes, kuna vähesed olid seda enne näinud-proovinud.

Supiks oli meil eelmisel päeval valmistatud liha-makaronisupp. (NB! nt. klimbisupi puhul tuleks klimbid välja jätta) Purgitais suppi sai kahvliga kiirelt peenestatud (köögikombaini siin kasutada pole soovitatav, kuna siis tekib supist püree ja õiget pannileiba siis ei saa). Peenestatud supi juurde tuleb tükeldada suitsusink ning see praadida koos hakitud sibulaga ja siis kokku segada. Seejärel lisada külma vett ja jahu, kuni taigen parajalt paks (natukene vedelam kui klimbitaigen, aga selle sarnane).

Supist kokku segatud taigen panna õliga määratud ahjuplaadile, paksus peaks olema ca 1 cm ja edasi ei olegi muud, kui pann ahju küpsema. Ahjus tahab see olla 200 °C juures 40 minutit, kuni on pealt ilus pruun.

Süüa on maitsevaim kuumalt külma piimaga, kuid maitseb hästi ka külmalt.

500 ml suppi või ühepajatoitu
300 g suitsusinki
1 keskmine sibul
500 ml vett
ligikaudu 400 g jahu
maitse järgi soola

Karamelline croissant'i-puding ehk karamellimaitseeline saiavorm

Selle retsepti avastasin, kui juhtusin kogemata nägema saadet Nigella ekspress, kus sarnaselt meie lehes olevatele retseptidele tutvustatakse samuti kiirelt ja lihtsalt valmivaid hõrgutisi. Kõik retseptid leiab ka internetist ja nii see ära katsetatud saigi.

Võta u 500 ml malmnõu, mille saab panna ahju. Tükelda sinna sisse eelmise päeva croissant'id (peenend saiaksed võib vabalt asendada ka tavalise saiaga, mis veidi kõvaks läinud). Seejärel võta paksu põhjaga pott, kuhu pane vesi ja suhkur ning kuumuta segu seni kuni suhkur muutub pruunikaks karamelliks, (suhkrut ei tohi segada lusikaga, vaid lihtsalt potti käes liigutades ning hoolikalt tuleb jälgida, et liiga kaua suhkrut ei pruunista, sest siis muutub see kibedaks). Võta anum tulelt. Lisa karamellile ettevaatlikult ja samal ajal kiirelt segades eelnevalt kokku segatud vahukoor, piim, vahustatud muna ja alkohol, ning sega see korralikult. Kalla saadud karamellisegu croissant'idele nii, et need saaksid korralikult kaetud, vajadusel vajuta veel lusikaga croissant'e karamelli sisse. Lase segul saia sisse imenduda umbes 10 minutit. Pane vorm 180°C eelkuumutatud ahju 30-ks minutiks, kuni saiavorm on pealt kuldpruun.

3-5 tavalist seismajäänud croissant'i
(võib kasutada ka tavalist saia,
kuid maitse ei ole siis päris nii hea)
2 sl vett
100 g suhkrut
125 ml vahukoort
125 ml 3,5 % piima
2 lahtiklopitud muna
2 sl viskit (burboon)
või rummi

Emotsioonid valmistatud söökide kohta olid nagu ikka: hea, maitsev, seda teen kodus kindlasti, mmm..., uus ja huvitav ning, mis kõige tähtsam - küll on tore, et saab kasutada ära seda, mille peaks muidu ära viskama!

Mõnusat katsetamist!
Triin Lindau / Terje Lindau-Kuum

Oma Poolsaare FLASH!

24. veebruaril tähistasid meie poolsaare seltsid üheskoos Vastlapäeva Kalevi-Liival. Kelgutati nii väikeste kui suurte kelkudega, söödi sooja hernesuppi ja magusaid vastlakukleid.

Jätakuvalt ootame ka sinu fotosid naljakatest ja huvitavatest inimestest ning olukordadest ! Saada meie mailile omapoolsaar@hotmail.ee foto suurusega 700 KB-2 MB. Iga lehes avaldatud pilt saab auhinnaks 100 krooni!!!

Kallis Oma Poolsaare lugeja!

**09.mail kell 12.00 oled oodatud kogu perega
tähistama Emadepäeva Neemes!**

- * Emadepäeva kontsert ***
- * Lastega joonistab Raivo Järvi * Suur joonistusvõistlus***
- * Tervislikku grillimist emadele-isadele tutvustab
Angelica Uudeküll restoranist Aed ***
- * Vabatahtlike päästekoorte show ***
- * Lastel võimalik sõita ATV-dega ***
- * Müügil lilled emadele ***

Üritus on kõigile tasuta!

Korraldaja Neeme Naiste Rannavalve Selts

Toetab Jõelähtme Vallavalitsus

Vaata ka www.nnrs.ee

Ihasalu ja Neeme küla ajaleht

Oma Poolsaar

lasteleht **OPS**

Väljaandja:

Neeme Naiste Rannavalve Selts MTÜ

Kontakt:

omapoolsaar@hotmail.ee

Trükkimine:

Sõnasepp OÜ

Oma Poolsaare peatoimetaja:

Terje Lindau-Kuum

mob. 56 676 698

Lastelehe OPS peatoimetaja:

Tiina Klamas

mob. 56 912 569